

ονας

Τον καιρό που τα μαύρα

σύννεφα της ειδωλολατρίας σκέπαζαν απειλητικά όλη την οικουμένη, στα τέλη δηλαδή του τρίτου αιώνα μετά Χριστόν, γεννήθηκε στη Νικομήδεια της Μικράς Ασίας ο Άγιος μεγαλομάρτυρας Παντελεήμων. Την εποχή εκείνη αυτοκράτορας της Ρώμης ήταν ο φοβερός διώκτης των Χριστιανών, ο Μαξιμιανός.

Ο πατέρας του λεγόταν Ευστόργιος και ήταν ειδωλολάτρης αξιωματούχος, μέλος της συγκλήτου. Η μητέρα του λεγόταν Ευβούλη και ήταν θερμή Χριστιανή. Το

όνομα που έδωσαν στο παιδί τους ήταν Παντολέον.

Ο Παντολέον ήταν πολύ έξυπνος, ευγενικός, επιμελής, ταπεινός και πράος, γεμάτος αρετή, παρ' όλο που ακόμη δεν είχε βαπτιστή Χριστιανός. Όταν μεγάλωσε, ο πατέρας του τον παρέδωσε σ'ένα φημισμένο γιατρό, τον Ευφρόσυνο , για να του διδάξει την ιατρική επιστήμη. Σε λίγο καιρό ο Παντολέον ξεπέρασε όλους τους συνομήλικους του στη μόρφωση και όλοι μιλούσαν με θαυμασμό για το χαρακτήρα του. Ο ίδιος ο αυτοκράτορας, μαθαίνοντας για την αρετή και την εξυπνάδα του, τον προόριζε για να γίνει γιατρός στο παλάτι, ο γιατρός των ανακτόρων.

Τον ίδιο καιρό ο γέροντας ιερέας της Νικομήδειας Ερμόλαος, φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα κάλεσε στο σπίτι που κρυβόταν τον Παντολέοντα για να τον γνωρίσει. Αφού συνομίλησαν για πολλή ώρα, ο Ερμόλαος κατενθουσιάστηκε από τις αρετές που κοσμούσαν τον νέο και αποφάσισε να του γνωρίσει την πίστη στο Χριστό. Έτσι αναπτύχθηκε ανάμεσα τους μια άριστη πνευματική σχέση. Ο Παντολέον επισκεπτόταν καθημερινά τον Άγιο Ερμόλαο και απολάμβανε τους Χριστιανικούς του λόγους. Στερεωνόταν έτσι σιγά σιγά στην αληθινή πίστη.

Ένα εντυπωσιακό γεγονός κάνει τον Παντολέοντα να πάρει τη σοβαρή και γενναία απόφαση να δεχθεί το Άγιο Βάπτισμα, να γίνει Χριστιανός. Ενώ περπατούσε στο δρόμο συνάντησε ένα παιδί που το δάγκωσε μια οχιά και πέθανε. Λέει λοιπόν στον εαυτό του: Θα προσευχηθώ στο Χριστό να αναστήσει αυτό το παιδί και αν πράγματι το παιδί αναστηθεί, εγώ πια δεν υπάρχει λόγος να καθυστερώ τη βάπτισή μου, θα γίνω Χριστιανός, θα πιστέψω ότι ο Χριστός είναι ο Θεός ο αληθινός, ο Σωτήρας του κόσμου. Αυτά σκέφτηκε και προσευχήθηκε θερμά στον Κύριο. Αμέσως το παιδί ζωντάνεψε και το φίδι απέθανε.

Γεμάτος χαρά ο Παντολέον τρέχει στο γέροντα Ερμόλαο, του διηγείται το θαύμα και του ζητά να τον βαπτίσει. Και ο Ερμόλαος, επειδή γνώριζε ποιος οδηγείται στην τελειότητα, γεμάτος συγκίνηση οδήγησε στο φωτισμό του θείου βαπτίσματος τον Παντολέοντα.

Απο τότε ο Παντολέον έγινε ανάργυρος ιατρός.Θεράπευε με τη δύναμη του Ιησού Χριστού τους ασθενείς, χωρίς να παίρνει καθόλου χρήματα. Ακόμη, όταν εύρισκε φτωχούς τους βοηθούσε ποικιλότροπα, δίνοντας τους χρήματα και άλλα αναγκαία είδη. Ένα από τα πιο εντυπωσιακά θαύματα του Αγίου ήταν η θεραπεία ενός τυφλού, με τη δύναμη και πάλι του παντοδύναμου Θεού μας, του Χριστού.

Οι θαυμαστές θεραπείες του Αγίου προκάλεσαν το θαυμασμό των κατοίκων της Νικομήδειας, αλλά και το μίσος και το φθόνο των άλλων ιατρών της πόλης. Οι τελευταίοι κατάγγειλαν τον Παντολέοντα στον Αυτοκράτορα Μαξιμιανό, το φοβερό αυτό διώκτη του Χριστιανισμού.

Ο Μαξιμιανός κάλεσε τον Άγιο στα ανάκτορα για να ζητήσει εξηγήσεις. Ο Άγιος ομολόγησε με θάρρος ότι είναι Χριστιανός. Ο αυτοκράτορας στην αρχή προσπάθησε να τον πείσει με διάφορες κολακείες και υποσχέσεις να αρνηθεί το Χριστό και να θυσιάσει στα είδωλα. Ο Παντολέον όμως έμεινε πιστός και ακλόνητος. Δεν αρνήθηκε. Δεν πρόδωσε το Χριστό.

Ο αυτοκράτορας εξαγριωμένος, διέταξε φοβερά βασανιστήρια, για να κλονίσει τον Άγιο και να τον εξαναγκάσει να θυσιάσει στα είδωλα.

Οι στρατιώτες του αυτοκράτορα, άρχισαν να του ξέουν τη σάρκα με μαχαίρια και να καίνε τις πληγές με λαμπάδες. Ο Χριστός, όμως,ήλθε σε βοήθεια του Αγίου και του θεράπευσε τις πληγές, φωτίζοντάς τον με αστραπές. Στη συνέχεια έβαλαν τον Παντολέοντα μέσα σε ένα καζάνι που έβραζε. Με τη βοήθεια όμως και πάλι του Θεού ο Άγιος έμεινε σώος και αβλαβής και η φωτιά θαυματουργικά έσβησε. Ακολούθως βύθισαν τον Άγιο στα βάθη της θάλασσας, αφού έδεσαν στο λαιμό του μια τεράστια πέτρα. Ο Χριστός, όμως, έκανε την πέτρα πιο ελαφριά από φύλλο και έδωσε στον Παντολέον τη δύναμη να περπατά πάνω στα νερά. Έτσι σώος και αβλαβής, βγήκε στη στεριά. Στη συνέχεια έρριξαν τον Άγιο σε πεινασμένα άγρια θηρία. Όμως τα ζώα, αντί να τον κατασπαράξουν, έγλειφαν ήρεμα και ειρηνικά με τη γλώσσα τους τα πόδια του, κουνώντας τις ουρές τους.

Έκπληκτος αλλά και εξαγριωμένος ο ηγέμονας, διατάσσει τον αποκεφαλισμό του Αγίου. Θαυματουργικός το ξίφος λυγίζει και αντί αίμα τρέχει γάλα. Λίγο πριν από το μαρτυρικό δια αποκεφαλισμού θάνατο του Αγίου, ακούσθηκε φωνή απ' τον ουρανό. Ήταν η φωνή του Θεού που του έδωσε το όνομα Παντελεήμων, που σημαίνει τον Άγιο που όλους τους βοηθά και τους ελεεί ακόμη και τους εχθρούς του.

Το Τίμιο Σώμα του Αγίου τάφηκε με τιμές από τους Χριστιανούς. Η εκκλησία μας τιμά την μνήμη του την 27 η Ιουλίου.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr